

Skovhuggeren blev hotelmand i Horsens

Alfred Krogh, Jørgensens Hotel, der fylder 50 aar paa fredag, har prøvet lidt af hvert

Der er ingen, der skal komme og paastaa, at borgherren i det ærværdige Lichtenbergske Palæ ikke kender livet. Indehaveren af Jørgensens Hotel, hotelejer Alfred Krogh, har nemlig prøvet mere end de fleste. Det er nok en af grundene til, at han i saa høj grad hviler i sig selv. Om jorden en dag fandt paa at skælve, ville det næppe nok faa ham til at tage cerutten ud af munden. Han har ført et jævnt og muntert, virksomt liv paa jord, og paa fredag fylder Alfred Krogh 50 aar.

Der er altsaa gaaet et halvt sekel, siden han kom til verden paa en landbrugsejendom i Laasby. Hvis man spørger ham, hvor længe han selv var beskæftiget ved den danske muld, vil han svare: — Fra jeg var seks aar og indtil 1945. Saa skete der nemlig det, at han sammen med fem andre drog til Sverige for at prøve lykken — og for at faa noget ordentligt tøj, som jo ikke fandtes herhjemme paa det tidspunkt, siger han med et lunt smil.

Props til engelske miner

I seks maaneder arbejdede vi paa en skovbrugsgaard ved Södertälje, og vi lavede bl. a. props til engelske minegange paa akkord. Naa, da vi skulle have vore penge, viste det sig,

at inspektøren, der var forhenværende tolder, havde drukket pengene op. I sandhedens interesse skal ogsaa siges, at han havde en usædvanlig fin vinkælder! Hvad gjorde vi? Vi sendte bud efter landsfiskalen, og saa lykkedes det os at faa den betaling, der tilkom os.

Med penge paa lommen drog vi til Stockholm, og en af mine kamerater og jeg fik et nyt job — ved et rent tilfælde. Vi var en dag gaaet ind paa en fin restaurant for at faa noget at spise. Vi kom i snak med dørvogteren, som vi skaffede en flaske snaps paa „systemet“, og han havde en god bekendt, der var inspektør paa et skibsværft. Han skaffede os arbejde, og saa gav vi os til at bygge skibe. — Ja, ja, tilføjer Krogh, der var selvfølgelig en del, der hjalp os.

I rutefart efter wienerbrød

Efter Sveriges-opholdet kom jeg til Horsens, hvor jeg i et par aar var chauffør paa Havnemøllen. Senere havde jeg et job paa kølehuset. I 1951 blev jeg værtshusholder. Det var ogsaa ved et rent tilfælde. Jeg stod og manglede en lejlighed. Een var ledig i ejendommen, hvor restaurant „Guldhornet“ faa i Smedegade, og da jeg købte ejendommen, fulgte restauranten altsaa med.

Jeg blev der i et par aar, hvorefter jeg forpagtede Hotel Horsens. Her var jeg i ti aar, og

samtidig drev jeg i tre aar Fjordkroen i Husodde. Det første aar var der sommer fra pinse til 1. oktober, saa det blev en god sæson. Den første dag, jeg havde aabent, var der udsolgt allerede klokken syv om morgenen. Saa kørte jeg til Horsens og købte 100 stænger wienerbrød. Det maatte jeg gøre flere gange den dag, og jeg ryddede faktisk et par butikker.

Paa Jørgensens Hotel — ved tilfældighed

I næsten otte aar drev jeg forlystelsesetablisementet Casanova i Svendborg, men afhændede forretningen, da jeg for ca. 11/2 aar siden købte Jørgensens Hotel. Tilfældet spillede ogsaa ind her. Hvis Frode Hansen ikke forinden havde ofret 600.000 kr. paa virksomheden, var jeg aldrig sprunget til. Siden har jeg gjort 15 værelser i stand, og nu er vi gaaet i gang med at udskifte dansegulvet i New Look. Det er simpelthen blevet slidt op. Nu lægger vi eg. Det skal nok holde. Hvordan fejres fødselsdagen?

— Med noget helt nyt i Horsens. Vi aabner en whiskybar, hvor der ogsaa serveres andet drikkeligt samt noget, vi kalder „smaa tallerkener“. Her kan folk komme og hygge sig i fred og ro evt. med et rafflebæger. Der bliver helt nyt inventar, smuk belysning, en bar,

Hotelejer Alfred Krogh

borde og stole. Hele indretningen har jeg selv tegnet.

Branchens formand i 4 aar

— Er det et haardt fag?

— Det synes jeg ikke. Jeg har det hyggeligt her, fordi man møder saa mange hyggelige mennesker. Den kontakt med andre, som branchen giver mulighed for, er meget værd.

— De har altsaa ikke fortrudt, at De blev restauratør?

— Nej, for saa var jeg sprunget fra. En passant kan jeg fortælle, at jeg ogsaa har haft baade købmandsforretning og pensionat.

— Branchen har haft bud efter Dem i organisationsarbejdet? — Jeg var formand for Beværterforeningen Enigheden i fire aar og i samme periode kasserer for Restaurationsindustriens Læringskole.

— Hvor har De fundet Dem bedst til rette?

— Alle steder, ler den snart 50-aarige unge mand... P. N.